

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr.Baka István ügyvéd által képviselt felperesnek az Észak-alföldi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság - mint a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság jogutóda - debreceni (Hunyadi u. 13.) székhelyű alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságon folyt perében a 2006. szeptember 18. napján meghozott 1.M.486/2006/6. számú jogerős ítélet ellen a felperes részéről 7. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 1.M.486/2006/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Munkaügyi Bíróság által megállapított irányadó tényállás szerint a felperes 1978. október 13-ától 2006. január 31-ig napjáig egy városi üzemeltetésű kht. alkalmazottjaként folyamatosan önkéntes tűzoltó gépkocsivezetői beosztásban dolgozott és a helyi önkéntes tűzoltó egyesület gépjárművezetői teendőit látta el. Ezen évek alatt a felperes állandó ügyeletet, folyamatos készenlétet teljesített, évente 50-70 alkalommal megkülönböztető jelzést használó gépjárművel tűzoltási és műszaki mentési tevékenységet végzett. A felperes 2005. december 23. napján szolgálati idő elismerését kérte, mely kérelmében előadta, hogy a fent említett időszakban eltöltött szolgálati idejét korkedvezményre jogosító munkakörként kell figyelembe venni. Az alperes határozatával a nyugdíjjogosultság megállapításához figyelembe vehető szolgálati időt 37 év 68 napban állapította meg, melyből korkedvezményre jogosító időt nem ismert el. Az alperes másodfokú szerve a 19-16.829/2005/0010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A döntés megokolása szerint a korkedvezményre jogosultság feltétele a hivatásos szolgálatban ténylegesen

eltöltött szolgálati idő, míg a felperes tevékenységét önkéntes tűzoltói egyesületben, tehát nem hivatásos állományban végezte.

A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatásával önkéntes tűzoltóként eltöltött idejének karkedvezményre jogosító szolgálati időként való figyelembe vételét kérte. Előadta, hogy munkavégzése során ugyanazok a kötelezettségek vonatkoztak rá és ugyanazoknak a veszélyeknek volt kitéve, mint a hivatásos tűzoltók, így a karkedvezményre jogosító szolgálati idő elismerésére jogosult. A munkaügyi bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a felperes nem hivatásos állományban, hanem önkéntes tűzoltóként dolgozott, ezért nem tarthat igényt a kifejezetten a fegyveres erők, rendvédelmi szervek, polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjainak munkavégzését karkedvezménnyel elismerő szolgálati időre.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezésével a keresetének helyt adó döntés hozatalát, illetőleg az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Jogszabálysértésként a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtására kiadott 168/1997.(X.6.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 4. §-ának /1/ bekezdésére hivatkozott. Előadta, hogy ugyanazt a tevékenységet látta el mint a hivatásos tűzoltók, a karkedvezményt őt is megilleti.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A R. 4. §-a /1/ bekezdése alapján a karkedvezményre jogosultság szempontjából figyelembe kell venni a fegyveres erők és rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjainak, - korábban a fegyveres erőknél és fegyveres testületeknél -hivatalos szolgálatban ténylegesen eltöltött szolgálati időt. Ténykérdés, hogy az igénylő a tűzoltási tevékenységét önkéntes tűzoltói egyesületben és nem hivatásos állományban végezte. A R. csak a hivatásos szolgálatban ténylegesen eltöltött szolgálati időt veszi figyelembe a karkedvezményre jogosultság szempontjából. Az ügy megítélésénél annak nincs jelentősége, hogy a felperes ténylegesen azonos tevékenységet végzett a hivatásos tűzoltókkal, ugyanis nem volt hivatásos állományban. A munkaügyi bíróság ezért a felperes keresetét jogszerűen utasította el.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a perrel kapcsolatban a Pp. 79. §-a szerint felszámítható költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről a Legfelsőbb Bíróságnak rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2007. szeptember 18.

**Dr.Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr.Kovács Ákos sk. előadó
bíró, Dr.Kárpáti Zoltán sk. bíró**

A kiadmány hitelével

bíróági írnok